

Middle east light

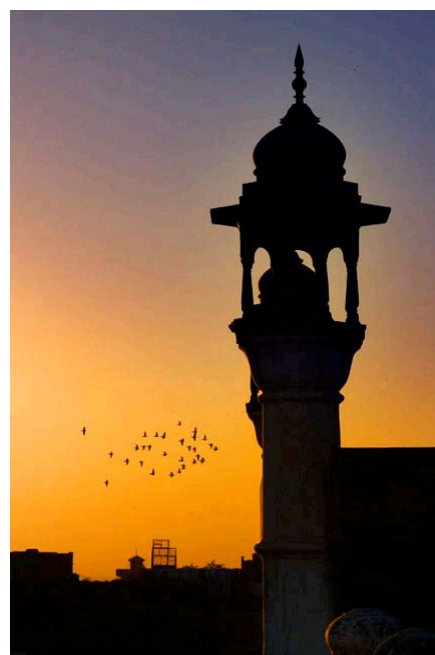
Af Mikkel Tullin

Det er halvmørkt uden for, klokken er kvart i seks om morgenen. Der er helt stille i den lille hytte vi har lejet bortset fra det tunge åndedræt fra Isak og Hildur, der ligger ved siden af mig og sover. Jeg vågner tidligt hver dag af mig selv og plejer at stå op. I dag vælger jeg at blive liggende og venter på den smukke lyd af Muezzinens første kald til bøn, som kl. 6 gjalder ud fra den muslimske minaret i den lille tyrkiske bjergby Geyikbayiri. Ventetiden bruger jeg på at gennemgå alle flyttende på den rute, jeg skal klatre på senere. Først gennemgår jeg alle de vigtige fodflyt i den ca. 8 m lange crux sekvens, bagefter alle håndflyttende fra crux start til ankeret. Det tager ikke lang tid og efter lidt stilhed og tomhed begynder den smukke adhaan (bøn) at genlyde. Bagefter står jeg op, drikker en skål te og sætter lidt støjende morgenmad frem og sætter kaffe over til min klatremakker Thomas, som helt sikkert står op om lidt, når han hører, jeg rumsterer i køkkenet.

Vi er i er det nye semi-europæiske klatremekka Geyikbayiri langt ude på landet, men tæt på storbyen Antalya. Her er 98 procent af befolkningen Sunni muslimer, og der bliver offentligt kaldt til bøn 5 gange om dagen; det er dog ikke så hard core som i det ”rigtige” mellemøsten og stemningen er meget afslappet. Landskabet er præget af mange års landbrug på de små bjergskråninger med oliven træer, granatæbletræer, appelsintræer, carob træer (som lugter forfærdeligt på den her årstid pga. nedfaldene johannesbrød), rød klistret jord, gedelort og fattige hyrder. Her er på mange måder ufatteligt smukt, men også lidt skraldet. Klatringen er lange ruter med en god varieret blanding af kraftige overhæng, tufa'er, pocket's, åbne sloper skåle blandet med svagt overhængende strukturløse grå kalkstens flader, som er så karakteristisk i Ceüse i Frankrig. Wow der er lidt af det hele, mange ruter og potentiale for mange flere.

Jeg kan høre, Thomas er ved at stå op; jeg ved han også er psyked på at give den gas i dag. I går klatrede han den rute jeg gennemgik, da jeg vågnede i 2 forsøg, maaan det var stærkt, 8a i andet hug, godt gået gamle dreng. Vi er ikke på morgen/formiddags holdet i dag, men skal afløse pigerne som klatrer frem kl. 13, hvor vi afløser dem sammen med børnene oppe ved klipperne. Så er tiden vores frem til det bliver mørkt ved 18 tiden. Frem til kl. 11 leger Thomas og jeg sammen med vores drenge (Klement og Isak), at huset er et sørøverskib, og at badeværelses er et fangehul. Ved 11 tiden får drengene lidt at spise, og vi bevæger os i børnefart (læs: meget langsomt) op til sektor Mevlana hvor dagens gas skal lukkes ud af ballonen. En flot sektor, der er hovedsagligt er udviklet af den Schweiziske pioner Michel Piola. Tøserne er godt gennemklatrede, da vores karavane efter en lille time når frem til klippen, og vi får hurtigt byttet rundt, og så er resten af dagen vores.

Efter opvarmning på en lang 6c'er giver jeg ruten et hug. Jeg falder desværre i starten af crux-sekvensen pga. en fugtig crimper på toppen af en lille tufa-blop. Aaarh jeg river knoerne til blods, da fingeren smutter. Jeg finder en lille spids, jeg kan klemme på med tommelfingeren og kan på den måde kompensere for det fugtige greb. I næste forsøg får jeg ruten, og jeg er efterladt med en klemmelus på tommelfingeren og nogle oprevne knoer.

Tyrkisk minaret

Imellem mine to ture har Thomas sat slynger på en meget stejl 7c'er, han har prøvet for nogle år siden. Han laver den straks efter jeg har klatret og efterlader slyngerne til mig. Jeg hiver mine nye Five Ten "Project" sko på som egner sig perfekt til så overhængende ruter, og 8-10 min senere klipper jeg ankeret og beslutter at stoppe dagen på en go måde. Vi pakker hurtigt sammen og bliver mødt med lugten af dejlig mad, da vi åbner døren hjem til hytten, hvor drengene fræser rundt imellem benene på pigerne, der laver mad.

Sektor Sarkit

Vi holder stort set ikke nogle hviledage på de 14 dage, vi er flygtet væk fra dagligdagen; det regner nemlig en del, så en hver tør lejlighed bliver brugt til at danse på klipperne. Det indskrænker desværre også vores muligheder for at vælge, hvilke ruter vi vil klatre på; med andre ord klatrer vi på alt hvad der er tørt og næsten tørt. Der er dog 3 dage ud af de 14, hvor vi ikke kan klatre pga. alt for meget vand. Dem bruger vi til at surfe lidt rundt i nærmiljøet, hvor vi bl.a. er på et stort ugentligt marked, hvor der bliver solgt alt i årstidens grøntsager, tørret frugt, nødder, te, ost, frisk pandebrød, tøj og meget mere. En anden dag lejer vi en bil og kører til Antalya, handler og ser på den gamle del af byen i alt for meget regn. Hmm vi ved ikke, om det var fornøjeligt, men jeg glæder mig allerede til at komme tilbage en anden gang og se det i godt vejr og klatre på nogle tørre tufa'er og på nogle af de rigtig overhængende ruter, som desværre var alt for våde. Tak til min sponsor FV-Holding.

<http://www.youtube.com/watch?v=SISX-0CBRFM&feature=related>